

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Киянець Ірина Андріївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, частині другій статті 6, частинам першій, другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частині першій статті 46, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України припис пункту 3 статті 16² Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ (далі – Закон № 2011) в редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ щодо призначення і виплати одноразової грошової допомоги» від 29 липня 2022 року № 2489–ІХ (далі – Закон № 2489), яким передбачено:

„Розмір одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовця в період дії воєнного стану визначається Кабінетом Міністрів України“.

Заявниця твердить, що оспорюваний припис є неконституційним, оскільки не відповідає принципу правової визначеності, фактично наділяє Кабінет Міністрів України повноваженням визначати підстави для виплати одноразової грошової допомоги (всупереч конституційній вимозі про те, що основи соціального захисту визначаються виключно законами України), не забезпечує належний соціальний захист членів сім'ї військовослужбовців, звужує зміст та обсяг їх соціальних прав в аспекті підстав та розміру отримання одноразової грошової допомоги.